

hører til dem dernede fra, som var ivrige derfor.

Dette er imidlertid altsammen kun Bemærkninger, foranledigede ved, hvad det ærede Medlem sagde herom, og det skal ikke skille os i Realiteten. Der kunde vel nærmest blive Tale om at sammenligne dem, der har Indkvartering i Byerne ud over den sædvanlige Indkvartering, som foregaar paa Kaserner eller efter gamle Aftaler, med dem, der har Indkvartering udenfor disse Garnisonsbyer uden Bespising. For deres Vedkommende er vi blevet enige i Finansudvalget om en Forhøjelse indtil 22 Øre, og om der muligvis kunde træffes en parallel Ordning paa det andet Omraade, skal jeg ikke kunne sige. Det vil vel blive Indenrigsministeren, som kommer til at forhandle, antager jeg, om dette Spørgsmaal med Finansudvalget, og det kan godt være, at de kan blive enige; jeg skal ikke modsætte mig det.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø Amts 3die Valgkreds): Det er rigtigt, at der var en Del Mennesker i Slagelse, som ønskede Garnisonen, og hvis Forsvarsministeren kunde faa det indrettet saaledes, at de Folk, som har ønsket Garnisonen dernede, ogsaa kom til at bære Byrden, skulde jeg ikke beklage mig. Men det er jo ikke saaledes; Byrden bliver fordelt paa samtlige Husejere i Slagelse, og jeg kan trøste Forsvarsministeren med, at saavel hans Partifæller som Socialdemokraterne, der paa det Tidspunkt sad i Slagelse Byraad, modarbejdede og stemte imod, at Slagelse blev Garnisonsby.

Jeg vil takke den højtærede Minister, fordi han ikke vilde modsætte sig, at Garnisonsbyerne kom til at nyde samme Ret, men jeg vilde egentlig have været mere glad, om han havde sagt, at han skulde gøre, hvad han kunde, for at Garnisonsbyerne fik forholdsvis samme Godtgørelse som de øvrige.

Munk-Poulsen: Forinden jeg siger nogle Ord om Fiskeordningen, vil jeg blot gøre to korte Bemærkninger. Den ene er til den højtærede Forsvarsminister. Jeg har et Par Gange, i Fjor og i Aar, bedt, om det ikke var muligt, at der kunde tilvejebringes nogen Statistik over Soldaternes Orlov og den Del af Orloven, som var givet i det fulde Omfang. Det er maaske

for stort et Arbejde, men skulde det ikke være Tilfældet, vil jeg endnu en Gang rette den Henstilling til den højtærede Forsvarsminister, at der udarbejdes en saadan Statistik, hvoraf man kunde se, hvor mange der har faaet Orlov i fuldt Omfang, og for hvor manges Vedkommende det har vist sig nødvendigt for de mere underordnede Officerer at beskære Orloven.

Jeg skal dernæst gøre en lille Bemærkning angaaende, hvad det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Vilhelm Rasmussen) har fremført om at fange Aal ved Lys. Jeg skal ikke modsætte mig, at et saadant Forsøg eventuelt bliver gjort, men jeg vil henstille, at man, forinden man gør Forsøget, ogsaa tager særlig de praktiske Fiskere med paa Raad. Vi skulde dog en Gang naa til at faa bevist, om et saadant Forsøg er mere end et teoretisk Forsøg, om det har nogen som helst praktisk Betydning, og jeg vil derfor anbefale, at det bliver gjort paa Steder, hvor man har noget Haab om, at det kan lykkes.

Endelig skal jeg sige nogle Ord om den i den sidste Tid saa meget omtalte Fiskeordning. Jeg vil takke den højtærede Indenrigsminister for den udførlige Omtale, han gav Sagen, hvilket bevirker, at jeg kan fatte mig meget kort, og endvidere for den velvillige Udtalelse, der faldt fra Indenrigsministeren om Fiskerævnets Virksomhed. Jeg tør forsikre ærede Medlemmer, at Fiskerævet bestræber sig af yderste Evne for at løse Opgaven; men den hører næsten til de umulige. At gøre et Erhverv, der, som Ministeren nævnte, har været det mest ubundne Erhverv af alle, til en af de mest bundne Næringer med Hensyn til Handel og Eksport, vil selvfølgelig være vanskeligt at gennemføre, og der vil særlig i Begyndelsen fremkomme mange Forhold, som absolut ikke røber Uvillie hverken fra Fiskernes eller Eksportørernes Side, men som maaske vidner om nogen Misforstaaelse. De kan ogsaa bære Vidnesbyrd om Havets Vilkaarlighed; man kan f. Eks. ikke byde Fiskene at komme til enhver Tid, man ønsker det.

Jeg er ikke vis paa, at det økonomiske Resultat vil blive saa forfærdeligt, som det kunde se ud til i første Omgang. Man drager den Slutning, at naar Fiskeordningen i den første Uge har hostet 150,000 Kr., vil Resultatet, naar den samlede Fiskeordning en Gang kommer til at foreligge, blive meget værre. Det er jeg ikke vis paa; man maa ikke glemme, at da Fiskeordningen traadte i Kraft, gjaldt